

مطالعه کیفی تجارب دانشجویان پرستاری در زمینه آموزش بالینی

مریم صالحیان^۱، محمدرضا آرامات

نویسنده رابط: مریم صالحیان، نشانی: بجنورد، معاونت آموزش دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی
تلفن: ۲۲۴۷۲۸۲ - ۰۵۸۴ پست الکترونیک: Salehian_narges@yahoo.com

خلاصه

مقدمه و هدف: کارآموزی های بالینی بخشی اساسی از آموزش دانشجویان پرستاران است و شناخت تجربیات واقعی آنان در این عرصه و آگاهی از مشکلات آموزش بالینی از دیدگاه آنان، امکان توسعه استراتژی آموزش بالینی و ارتقاء کیفیت آموزش را فراهم می نماید. هدف این مطالعه درک عمیق تر تجربیات دانشجویان پرستاری در این زمینه است.

روش ها: به منظور دستیابی به نظرات دانشجویان پرستاری در زمینه تجربیات بالینی، از گروه متمرکز^۲ استفاده شد ۳۰ نفر از ۱۲۰ نفر دانشجوی شاغل به تحصیل در دانشکده پرستاری و مامایی بجنورد بطور تصادفی انتخاب شدند و در سه گروه ده نفره قرار گرفتند. هر گروه بطور جداگانه به روش گروه متمرکز مورد مصاحبه قرار گرفت. به طوری که ابتدا مفاهیم^۳، از تجربه و تحلیل محتوی^۴ استفاده شده و کد گذاری^۵ داده ها در سه سطح صورت گرفت. به طوری که ابتدا واحدهای معنایی^۶ تشخیص و کدگذاری گردید. سپس واحدها در سطح دوم طبقه بندی^۷ شده و در نهایت تم ها^۸ به عنوان سطح سوم کدگذاری از میان طبقات استخراج گردیدند.

یافته ها: سه تم اصلی از درون داده استخراج گردید. « اضطراب »، « بی انگیزگی » و « شکاف بین تئوری و عمل » از جمله عوامل مؤثر در تجربیات بالینی در نظر گرفته شد.

بحث و نتیجه گیری: نتایج این مطالعه احساس ناامیدی و بی انگیزگی را در بین دانشجویان پرستاری نشان می دهد. همچنین اضطراب و ترس به عنوان نتیجه ای از دانش ناکافی، واکنش نامناسب مربیان در برابر خطای دانشجویان و ارزشیابی ناعادلانه از جمله تجربیات بیان شده از سوی آنان است. با توجه به نقش غیر قابل انکار ابعاد روحی- روانی و انگیزه های درونی و بیرونی فراگیران در کسب مهارت های بالینی، نتایج این مطالعه می تواند در طرح ریزی برنامه های درسی و دوره های آموزش بالینی پرستاری و ارتقاء کیفی آن، مورد توجه مدیران آموزشی و مربیان بالینی قرار گیرد.

واژه های کلیدی: دانشجویان پرستاری، تجارب بالینی، مطالعه کیفی

۱. کارشناس ارشد آموزش پرستاری و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی

2-Focus group
3-Content analysis
4-Coding
5- meaning units
6- categories
7- themes

مقدمه

پرستاری حرفه ای عمل محور شناخته شده است (۱). علم و هنر پرستار در عرصه بالین و عمل تجلی پیدا می کند. تمرینات بالینی به عنوان بخشی از آموزش پرستاری است که در آن دانشجویان قادرند بر اساس «دانش»، «عمل» نمایند. فعالیت های بالینی فرصت تفکر عمیق و انتقادی و نیز حل مشکل را در اختیار دانشجویان قرار می دهد و زمینه کسب مهارت عملی و توسعه اطلاعات نظری را فراهم می نماید (۲). علی رغم اهمیت جایگاه بخش عملی در آموزش پرستاری متأسفانه هنوز فرصت های بالینی به منظور ایجاد توانمندی های حرفه ای و عملی در میان دانشجویان پرستاری ایجاد نشده است (۳، ۴، ۵، ۶، ۷) و این معضل ذهن بسیاری از برنامه ریزان درسی و پژوهشگران را به خود معطوف داشته است. نتایج مطالعات نشان می دهد که در بین برنامه های آموزشی دانشجویان پرستاری، واحدهای عملی تنش زا هستند. در مطالعه انجام شده توسط شریفی و معصومی، نود و چهار دانشجوی پرستاری سال های دوم، سوم و چهارم، واحدهای عملی را مهم ترین عامل تنش و اضطراب در بین برنامه های آموزشی خود گزارش کردند و نبود مهارت های بالینی کافی، محیط های نا آشنا و ارزشیابی توسط مربی را از موقعیت های ایجاد کننده اضطراب در بالین برشمردند (۲). هم چنین نتایج نشان داد که فارغ التحصیلان جدید پرستاری علی رغم داشتن پایه تئوریک از مهارت و کارایی در محیط های بالینی برخوردار نبوده و در فرایند مشکل گشایی دچار ضعف هستند (۷) "شکاف بین تئوری و عمل" و نیز تضاد نظر و عمل بین مدرسان پرستاری و مربیان بالینی از جمله علل استرس و عدم کارایی بالینی در بین دانشجویان پرستاری گزارش شده است (۸).

بنابراین با توجه به مسئولیت و نقش پرستاران در حفظ و ارتقاء سطح سلامتی جامعه، باید توجه ویژه ای به کیفیت آموزشی بالینی دانشجویان پرستاری مبذول داشت. در این راستا، آگاهی و درک عمیق از دیدگاههای مشترک فکری و احساسی دانشجویان پرستاری در مورد آموزش عملی می تواند شرایط حاکم بر محیط های بالینی را در جهت ارتقاء کمی و کیفی مهارت های بالینی تغییر دهد. لازم است ذکر شود بسیاری از مطالعات انجام شده در زمینه شناخت تجارب دانشجویان از نوع مطالعات کمی است در حالی که درک واقعی از تجربیات، مستلزم تشریح دقیق آنها و آشکار نمودن احساسات و معنی

دادن به اعمال آنهاست و انجام مطالعه کیفی به این مهم کمک خواهد نمود (۹، ۱۰، ۱۱، ۱۲).

شناخت عمیق تجارب و ایده هایی که دانشجویان پرستاری ارائه می دهند از یک سو به پژوهشگران در انجام پژوهش های بعدی جهت بررسی دقیق تر مسائل و مشکلات موجود در حیطه آموزشی بالینی و از سوی دیگر به مسئولین و دست اندرکاران برنامه ریزی آموزشی در تدوین برنامه های آموزشی موفق تر و کارآمدتر کمک خواهد نمود لذا با توجه به اهمیت آگاهی از تجارب واقعی دانشجویان در حوزه آموزشی عملی، به منظور بهبود کیفیت آموزش و نیز با تکیه بر قابلیت های رویکرد کیفی، پژوهشی با هدف شناخت تجربیات بالینی دانشجویان پرستاری بصورت کیفی انجام شد.

روش کار

به منظور دستیابی به نظرات دانشجویان پرستاری در زمینه تجربیات بالینی، از گروه متمرکز^۱ استفاده شد. «گروه متمرکز» یکی از انواع مطالعات کیفی و نیز یکی از روش های جمع آوری اطلاعات است. گروه متمرکز گروهی از افراد هستند که اغلب تجربیات یا خصوصیات مشترک دارند و محقق به منظور استخراج عقاید، انکار و ادراکات اعضا در مورد موضوعی خاص، مورد علاقه و مرتبط با این گروه، اقدام به مصاحبه به شکل گروهی می نماید. هدف نهایی برای محقق، کسب شناخت عمیق از چگونگی درک شناخت شرکت کنندگان از واقعیات بر اساس تجربه مشترک آنان راجع به موضوع تحقیق می باشد.

از میان ۱۱۰ دانشجوی پرستاری شاغل به تحصیل در سال های دوم- سوم و چهارم در دانشکده پرستاری مامایی خراسان شمالی (بجنورد)، به طور تصادفی و مبتنی بر هدف، تعداد ده دانشجو از هر یک از دانشجویان سال دوم، سوم و چهارم، جمعاً ۳۰ نفر برای شرکت در مطالعه انتخاب شدند. توضیح اینکه دانشجویان سال اول به دلیل نداشتن تجربیات آموزش بالینی کافی مورد مطالعه قرار نگرفتند.

هر گروه به طور جداگانه مورد مصاحبه قرار گرفت و مدت هر جلسه مصاحبه گروهی حدود دو ساعت و نیم به طول انجامید مصاحبه بصورت نیمه ساختار مند و با طرح تعدادی سوال باز مرتبط با موضوع انجام گرفت. در جلسات مصاحبه هر دو مجری اصلی حضور داشتند. یکی از مجریان جریان بحث ها را هدایت و دیگری نکات کلیدی مطرح شده توسط گروه را یاد داشت برداری نمود. همچنین به کمک یک دستگاه ضبط صدا،

1. Focus group

تمامی مراحل مصاحبه گروهی بر روی نوار کاست ثبت گردید. مصاحبه ها تا اشیاع داده ها و با آشکار شدن تم های تکراری ادامه پیدا نمود. در انتهای هر جلسه مصاحبه پژوهشگران خلاصه مطالب یادداشت شده را به کمک مصاحبه شوندگان مرور نموده و در صورت نیاز مطالب یادداشت شده به ویژه نکات کلیدی اصلاح یا تعدیل گردیدند. همچنین پس از هر جلسه پژوهشگران محتوی ضبط شده مصاحبه ها را با دقت تمام پس از چند بار گوش دادن، بر روی کاغذ پیاده کردند. سپس بعد از خواندن دقیق مطالب پیاده شده و تطبیق آنها با یادداشت های تهیه شده، جهت استخراج مفاهیم از تجزیه و تحلیل محتوی^۱ استفاده شد و کد گذاری^۲ داده ها در سه سطح صورت گرفت. به طوری که ابتدا واحدهای معنایی^۳ تشخیص و کدگذاری گردید. سپس واحدها در سطح دوم طبقه بندی شده^۴ و در نهایت تم ها^۵ به عنوان سطح سوم کد گذاری از میان طبقات استخراج گردیدند.

یافته ها :

بیشتر دانشجویان دختر (۷۰ درصد) و مجرد بودند. و عمدتاً متعلق به شهرستان های حومه بجنورد و در خوابگاه اقامت داشتند. تحلیل کیفی منجر به استخراج سه تم اصلی در زمینه تشریح تجربیات بالینی دانشجویان گردید (جدول ۱).

اضطراب :

تم اضطراب یکی از تجربیات مشترک استخراج شده در میان تمام گروههای مصاحبه شونده بود. تقریباً تمامی دانشجویان استرس را در حین تمرینات بالینی خود عنوان نمودند. ترس از صدمه به بیمار یکی از علل ایجاد کننده ی استرس بود که توسط دانشجویان مطرح گردید.

« به ما گفته شده است اگر بیمار دچار مشکل شود ما متهم خواهیم بود و این باعث دلسردی و استرس می شود».

1. Content analysis
2. coding
3. meaning units
4. categories
5. themes

جدول ۱- تم‌ها و طبقاتی که دانشجویان تجربه کرده بودند.

تم‌ها	طبقات	واحد‌های معنایی
اضطراب	واکنش نامناسب مربی	- برخورد های شخصی نامناسب مربی یا دانشجویی
		- ترس از تنبیه از سوی مربی
		- عدم حمایت مربی از دانشجو در مقابل رفتار نامناسب پرسنل
	ترس از صدمه به بیمار	- احتمال آسیب رساندن به بیمار
		- احساس عدم آمادگی برای ورود به بخش
		- آه و ناله بیماران
		- عدم اعتماد به نفس کافی
	دانش ناکافی	- بنیه علمی ضعیف (اطلاعات دارویی، شناخت بیماری ها، مهارت در بررسی و معاینه بیمار)
		- عدم تطبیق تخصص مربی یا بخش مربوطه
		- عدم ایجاد آمادگی علمی لازم دانشجو برای ورود به بخش
بی انگیزگی	عدم توجه و اعتماد	
	عدم تشویق و ایجاد انگیزه	
	ارزشیابی ناعادلانه توسط مربی	
	روابط بین فردی ضعیف بین دانشجویان، پرستاران و مربیان	
شکاف بین تئوری و عمل	تفاوت بین تئوری و آموخته های بالینی	
	عدم کاربرد آموخته های نظری	
	عدم توزیع ترمی مناسب	

همچنین دانشجویان دانش ناکافی در دروس داروشناسی، بیماری ها و مراقبت های پرستاری را از جمله علل نگرانی خود در هنگام کار با بیمار دانستند. یکی از دانشجویان گفت: «یک بیمار از من خواست تا در مورد بیماری اش توضیح بدهم، اما بلد نبودم و احساس خیلی بدی به من دست داد». دانشجوی دیگر اضافه می کند:

«عدم داشتن اطلاعات کافی دارویی باعث ایجاد استرس در ما می شود. در بخش، دارویی را پیدا نکردم، پرسنل ما را مسخره کردند و گفتند چشم هایت پشت سرت هستند». واکنش نامناسب مربی در برابر اشتباهات دانشجو از علل دیگر ایجاد استرس بود که تعداد زیادی از دانشجویان به آن اشاره داشتند:

«مربی در حضور بیمار و پرسنل ما را ضایع کرد».

«مربی سر من داد زد و گفت چرا نمی دانی؟»

دانشجوی دیگر می گوید: «برخورد مربی با ما طوری است که اشک ما را در می آورد».

و یا «خیلی نگرانم که استاد جلوی جمع مرا ضایع کند. از استرس زیاد نمی توانم کاری انجام دهم».

بی انگیزگی:

«بی انگیزگی»، تم دیگری است که از میان بحث های گروهی دانشجویان شناخته شد. عدم اطمینان به دانشجویان از سوی مربیان، پرسنل، و پزشکان یکی از دلایل بی انگیزگی در میان دانشجویان است. در این زمینه دانشجویان اظهار می نمایند:

«مربی در ایجاد انگیزه و یا دلسردی نقش مهمی دارد».

«اگر مربی در مورد خوبی و مزایای رشته پرستاری برای ما صحبت کند دانشجو دلگرم می شود».

«پرسنل روحیات بدی را به ما منتقل می کنند و می گویند چرا پرستاری را انتخاب کردید. این باعث دلسردی ما می شود».

همچنین دانشجویان عنوان می نمایند، عدم حمایت از جانب مربیان، پرستاران و پزشکان باعث دلسردی و بی علاقه‌گی در ما می شود: «پرسنل اصلاً به ما اعتمادی ندارد».

« در بخش‌هایی که به ما اعتماد ندارند استرس ما بیشتر می‌شود.»

«هنگام تفسیر برگه رادیولوژی پرسنل ما را مسخره می‌کنند.»
«پزشک فکر می‌کند ما بی‌سواد هستیم و سطح پایین صحبت می‌کند.»

« مربی به نظرات دانشجو اهمیتی نمی‌دهد.»

دانشجویان از فضای شک و تردید بدلیل ارزشیابی ناعادلانه مربیان خود نیز سخن گفتند:

« مربیان بر اساس فعالیت و دانش علمی کلاس درس، عملکرد بالینی ما را نمره می‌دهند»

« عملکرد همه افراد گروه در کارآموزی یکی بود. اما نمرات با همدیگر فرق داشت»

همچنین یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد ارتباطات بین فردی ضعیفی بین کارکنان بخش و دانشجویان و مربیان وجود دارد:

« وقتی وارد بخش می‌شویم سلام می‌کنیم، پرسنل جواب ما را نمی‌دهند. ما هم دیگر سلام نمی‌کنیم.»

« پرسنل اشتباهات خود را به ما نسبت می‌دهند و اعصاب ما را خرد می‌کنند. این رفتار آنها ارتباط ما را کم می‌کند.»

شکاف بین تئوری و عمل

تم «شکاف بین تئوری و عمل» نیز از جمله درک مشترکی است که در تمامی مصاحبه‌های متمرکز، دانشجویان به آن پرداخته‌اند. تفاوت و حتی گاهی تناقض بین آموخته‌های تئوری و موارد عینی در محیط‌های بالین از جمله مواردی است که دانشجویان به آن پرداخته‌اند:

« آموخته‌های تئوری و عملی که مربی به ما یاد می‌دهد با عملکرد پرسنل متفاوت است و این تناقض باعث آزار ما می‌شود و مریض ضرر می‌بیند.»

« چیزهایی که در اصول و فنون خواندیم یا بخش خیلی فرق می‌کند»

از سوی دیگر دانشجویان اذعان داشتند که بسیاری از آموخته‌های نظری در محیط بالین کاربرد ندارد و با نمونه‌های واقعی بیماری‌ها در محیط‌های عملی برخورد ندارند:

« بعضی دروس تئوری اصلاً در بخش کاربرد ندارد.»

« در تئوری‌ها تعداد زیادی بیماری می‌خوانیم اما در بخش تعداد کیس‌های بیماری که می‌بینیم خیلی کم است»

همچنین دانشجویان از عدم توزیع و یکنواختی مناسب واحدهای تئوری و عملی شاکی بودند در این زمینه یکی از دانشجویان می‌گوید:

« باید تقدم و تأخر واحدهای تئوری و عملی حفظ شود »
« گاهی اوقات اول کارآموزی یک درس را پشت سر می‌گذاشتیم و بعد تئوری آن شروع می‌شد.»

بحث:

نتایج بررسی تجربیات بالینی دانشجویان، احساس ناامیدی و بی‌انگیزگی را در بین آنان نشان می‌دهد. سه مفهوم و تم اصلی که مورد نظر و توافق تمام دانشجویان بود عبارتند از: استرس، دلسردی و شکاف بین تئوری و عمل.

در مطالعه حاضر «اضطراب» از جمله نظرات مشترکی است که در میان اظهارات دانشجویان به چشم می‌خورد. مطالعات متعددی این مطلب را تأیید می‌کند. یافته‌های پژوهش شریفی و مخصوصی نشان می‌دهد که دانشجویان پرستاری خصوصاً در اولین تجربه بالینی خود اضطراب زیادی را متحمل شده‌اند. که علل آنرا ترس از اشتباه و ارزیابی توسط مربی عنوان نمودند (۲) که با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد. همچنین سلیمی و همکاران به وجود استرس در موقعیت‌های بالینی، علت عواملی همچون ترس از حوادث ناشی از عدم توانایی دانشجو، عدم همکاری پرسنل بخش‌ها با مربی و دانشجو اشاره دارند (۴) که با نتایج مطالعه حاضر همسو است. لازم به یاد آوری است. در مطالعه حاضر، دانشجویان سال دوم در مقایسه با سال سوم و چهارم بنا به گفته‌ی خود از استرس بیشتری برخوردار بودند.

ایجاد و توسعه اطمینان و اعتماد در بین دانشجویان بهبود ارتباط سطح علمی و عملی آنان از طریق بکارگیری تیم مربیان مجرب و توانا، حمایت روحی دانشجویان، نظارت مستقیم و غیر مستقیم و فعال تر مربی از فعالیت دانشجو در تمرینات بالینی می‌تواند تنش و اضطراب موجود را کاهش دهد.

در این مطالعه، بر اساس نظرات دانشجویان، عدم ایجاد انگیزه روابط بین فردی ضعیف میان پرسنل، دانشجو و مربیان و همچنین نبود معیارهای ارزشیابی مناسب دانشجو از جمله علل وجود دلسردی در میان دانشجویان است که این نتایج با یافته‌های بسیاری از مطالعات مطابقت دارد.

فرنیا خلاقیت و ایجاد انگیزه در دانشجو را عامل بهره‌وری در آموزش بالینی می‌داند و پیشنهاد می‌نماید باید محیطی فراهم شود که دانشجو احساس مثبت از خود و نقش حرفه‌ای آینده‌اش را پیدا نموده و کارآیی و انگیزه بیشتری برای کار در محیط بالینی داشته باشد (۷).

در مطالعه حاضر، دانشجویان مورد مطالعه اذعان داشتند که ارزشیابی متداول مربیان نمی‌تواند تفاوت‌های واقعی میان عملکرد دانشجویان قوی و ضعیف را نشان می‌دهد و اکثر

مطالعات شریفی (۲)، زارع (۸)، و ضیغمی (۶) این فاصله را تأیید می‌کنند. وجود فاصله بین مفاهیم نظری و موقعیت‌های عملی و واقعی و بالین از سوی بسیاری از تئوریسین‌ها، مدرسان پرستاری و پرستاران بالینی مطرح و مورد تأیید قرار گرفته است و قدمت آن از زمان شروع آموزش پرستاری است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد با توسعه تئوری‌های مبتنی بر عمل و نیز در نظر گرفتن واقعیت‌های موجود در محیط‌های بالینی هنگام تدریس آموخته‌های نظری توسط تئوریسین‌ها و مدرسان پرستاری می‌توان خلاء موجود را از بین برد (۲).

نتیجه‌گیری

نتایج حاصل از این مطالعه مشابه با نتایج بسیاری از مطالعات است و این نشان می‌دهد که تم‌های درک شده از نظرات دانشجویان همچون اضطراب، بی‌انگیزگی و شکاف بین تئوری و عمل همگی نقش موثری در آموزش بالینی دانشجویان پرستاری دارد. دانشجویان معتقدند که هماهنگی بین دروس تئوری با موقعیت‌های عملی موجود در محیط‌های بالین و نیز ایجاد و تقویت حس اعتماد به نفس و حمایت از آنان در توسعه توانمندی و ظهور شایستگی‌های آنان بسیار مؤثر است. با توجه به نقش غیر قابل انکار ابعاد روحی و روانی و انگیزه‌های درونی و بیرونی فراگیران درک مهارت‌های بالینی، نتایج این مطالعه می‌تواند در طرح ریزی برنامه‌های درسی و دوره‌های آموزش بالینی پرستاری و ارتقاء کیفی آن مورد توجه مدیران آموزش و مربیان بالینی قرار گیرد.

تقدیر و تشکر

از معاونت محترم آموزشی و پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، سرکار خانم رحمانی کارشناس محترم امور کتابخانه و نیز کلیه دانشجویان گرمی بخاطر حضور فعال در مصاحبه، صمیمانه تشکر می‌نمایم.

ارزشیابی‌ها جنبه‌ی سوگیری دانسته و مربی با پیشینه‌ی ذهنی خود عملکرد فعلی دانشجو را ارزیابی می‌کند. در این زمینه ضیغمی و همکاران در مطالعه خود به واقعی نبودن ارزشیابی دانشجویان اشاره می‌کند و آنرا یکی از دلایل ایجاد سرگشتگی آنان می‌داند (۶). ارزشیابی منطقی و بدون سوگیری و منطبق با اهداف درس و با تکیه بر رفع اشتباهات می‌تواند ارتقاء عملکرد بالینی دانشجویان را به همراه داشته باشد.

همچنین دانشجویان عدم حمایت مربی را از علل دلسردی خود دانستند. ابراهیمی و همکاران نیز در مطالعه خود به این نکته اشاره کرده و بیان داشتند عدم حمایت مربی از دانشجویان یکی از مشکلات عمده بالینی در محیط‌های آموزشی است (۷).

از سوی دیگر، ارتباط بین فردی ضعیف شناخته شد. دانشجویان از رفتار نامناسب پرسنل و خدمه ناراضی بودند و آنرا محل ارتباط دانستند. در مطالعه‌ای نشان داده شده است که ارتباط ضعیفی بین دانشجویان و کارکنان وجود دارد. این مسئله خصوصاً در ارتباط بین دانشجویان پرستاری و کارکنانی که از سطح تحصیلی پایین‌تری برخوردارند بیشتر به چشم می‌خورد (۱۳). خورسندی در مطالعه خود دیدگاه دانشجویان را نسبت به همکاری پرسنل تیم بهداشتی درمانی منفی گزارش کرده است و علت احتمالی آنرا عدم آشنایی پرسنل با شرح وظایف و برنامه‌های آموزش دانشجویان می‌داند (۳).

در این مطالعه تعداد زیادی از دانشجویان به وجود فاصله بین تئوری و عمل اشاره داشتند. عدم رعایت تقدم و تأخر واحدهای درسی و عدم مواجهه با موارد واقعی بیماری‌ها از جمله مواردی است که دانشجویان آنرا عنوان نمودند. فرنیا در مطالعه خود گزارش می‌کند، حدود سه چهارم دانشجویان معتقدند که روتین بخشها با آموخته‌های تئوری آنها مغایرت داشته و بیش از ۶۰ درصد موارد، عدم هماهنگی در آموزشهای تئوریک و بالینی را موجب کاهش بهره‌وری در آموزش بالینی دانسته‌اند.

منابع و مآخذ :

1. Kvein J, Kendella SH. The student nurses view of the future of nursing, AEJNE 2000, 6(1).
2. Sharify F, Masomi S. Qualitative study of nursing student experiences of clinical practice, BMC Nursing 2005, 4(6).
- ۳- خرسندی م، خسروی ش، بررسی وضعیت آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان، مجله دانشگاه علوم پزشکی اراک، ۱۳۸۰، شماره ۱، صفحه ۲۹-۳۲.
- ۴- سلیمی ط، شهبازی ل، کریمی ح، موقعیت های استرس زا در آموزش بالینی، مجله دانشگاه علوم پزشکی یزد، ۱۳۷۹، شماره ۲، صفحه ۶۵-۶۷.
- ۵- شهبازی ل، سلیمی ط، وضعیت آموزشی بالینی از دیدگاه دانشجویان پرستاری و مامایی، مجله دانشگاه علوم پزشکی یزد، ۱۳۷۹، شماره ۲، صفحه ۹۷-۱۰۳.
- ۶- ضیغمی ر، فاصله م، جهانمیری ش و همکاران، مشکلات آموزش بالینی از دید دانشجویان پرستاری، مجله علمی دانشگاه علوم پزشکی قزوین، ۱۳۸۳، شماره ۳۰، صفحه ۵۱-۵۳.
- ۷- فردنیا ف، بهره وری در آموزش بالینی از دیدگاه دانشجویان پرستاری و مامایی، مجله دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی یزد، ۱۳۷۹، شماره دوم، صفحه ۶۸-۷۲.
- ۸- مهدی پور زارع ن، عوامل موثر بر انطباق آموزش نظری و بالینی از دیدگاه مدرسان و دانشجویان پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، ویژه نامه مقالات آموزش پزشکی، ۱۳۸۲، شماره ۲، صفحه ۲۸.
- ۹- ادیب حاج باقری م، پرویزی س، صلصالی م، روشهای تحقیق کیفی، انتشارات بشری، ۱۳۸۶، صفحه ۴۲-۴۱.
- ۱۰- پولیت، بک، هانگلر. اصول تحقیق پرستاری، ترجمه ناهید دهقان نیری، احمد علی اسدی نوقابی، نشر اندیشه رفیع، ۱۳۸۴، صفحه ۳۱۱-۳۱۶.
- ۱۱- هالووی ا، روشهای تحقیق کیفی در پرستاری، ترجمه حیدر علی عابدی، مریم روانی پور، منصوره کریم اللهی، حجت ... یوسفی، انتشارات بشری، ۱۳۸۵، صفحه ۹۷-۸۹.
12. Lewis M, Focus group interviews in qualitative research: a review of the literature. Health Science Education, Faculty of Health Sciences. The University of Sydney, Available from: URL: <http://www.Scu.edu.au/schools/gcmlar/orr/arow/rlewis.htm/>, (Accessed: 9 March 2007).
13. Martha LT, Design and implementation of nursing student clinical experiences and program effectiveness measured by NCLEX-RN pass rates, (Dissertation for the degree of Doctor of Education). Graduate college of Bowling Green State University, August 2006.